

Шинкаренка, І.З. Должанського, Л.І. Піддубної, В.С. Пономаренко та інших. Конкурентоспроможність підприємства визначається та досліджується порівняно з реальними конкурентами, які виготовляють аналогічну продукцію чи товари-замінники, функціонують на цьому самому ринку, або порівняння відбувається із ідеальним підприємством (як правило, за умови набуття досліджуваним підприємством монопольного становища на ринку).

Дослідження праць провідних вчених дозволяє дійти висновку, що конкурентоспроможність є відносним поняттям. Вона є результатом ефективної господарської діяльності підприємства за умов конкурентного ринку і розглядається як комплексна порівняльна характеристика підприємства, що відображає сукупність переваг над конкурентами, гармонійність розвитку підприємства.

Міжнародна конкурентоспроможність - це здатність підприємства ефективно функціонувати на зовнішньому ринку, а також можливість досягнення ефективної фінансово-господарської, зовнішньоекономічної діяльності і лідируючих позицій в умовах конкурентного середовища.

Шепелев Є.С., магістр НТУ «ХПІ», Харків
Носирєв О.О., доцент НТУ «ХПІ», Харків
Угрімова І.В., доцент НТУ «ХПІ», Харків

ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ФОНДОВИМ ПОРТФЕЛЕМ ПІДПРИЄМСТВА

Процес прийняття інвестиційних рішень є ключовою проблемою розвитку економіки, оскільки саме вони визначають напрямки і ефективність економічного розвитку на тривалу перспективу.

Управління інвестиційним портфелем спрямоване на забезпечення інтересів власників з точки зору ризику і прибутковості. Вплив мінливого ринкового середовища робить необхідним поточне корегування структури

портфеля на основі моніторингу чинників, які можуть викликати зміну пропорцій цінних паперів портфеля.

В економічній літературі і практиці функціонування фінансових ринків країн з розвиненими ринковими відносинами започатковано різні теоретичні підходи до вирішення цієї проблеми зі своєю філософією, методологією та інструментарієм. Вибір тієї чи іншої теорії й інструментів аналізу, як правило, залежить від потреб індивідуальних учасників інвестиційного процесу.

Незалежно від рівня прогнозування й аналізу, для постановки завдання формування портфеля необхідно мати чіткий опис параметрів кожного інструменту фінансового ринку окремо й усього портфеля в цілому. Таким чином, потрібно дати визначення прибутковості й надійності, а також спрогнозувати їх динаміку на найближчу перспективу.

При цьому можливі два підходи:

1) евристичний – заснований на приблизному прогнозі динаміки кожного виду активів і аналізі структури портфеля.

2) статистичний – заснований на побудові розподілу ймовірності прибутковості кожного інструменту окремо й усього портфеля в цілому.

Другий підхід практично вирішує проблему прогнозування й формалізації понять ризику й прибутковості, однак ступінь реалістичності прогнозу та ймовірність помилки при складанні ймовірного розподілу перебувають у сильній залежності від статистичної повноти інформації, а також схильності ринку до впливу зміни макропараметрів.

Вибір підходу дуже важливий, оскільки, якщо поняття прибутковості й дюрації окремих інструментів і всього портфеля ускладнень не викликають, то завдання формалізації ризиків (тобто оцінка надійності тих чи інших інструментів або груп інструментів) для кожного конкретного випадку унікальні.